RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 9 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1426 in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0437/SA

Verzoekende partij mevrouw Joke CREVE, met woonplaatskeuze te 9240 Zele,

Langeveld 59

vertegenwoordigd door advocaat Willem CHEYNS

Verwerende partij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement

RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Oost-Vlaanderen

vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE

met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Albertlaan 128

Tussenkomende partij de nv ASPIRAVI

vertegenwoordigd door advocaten Peter FLAMEY en Gregory

VERHELST

met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van

Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 maart 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 februari 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van drie windturbines, twee middenspanningscabines, de aanleg van het bijhorende kabeltracé en de inbuizing van grachten op de percelen gelegen te 9240 Zele, A. Van Der Moerenstraat/Baaikensstraat/Langevelde, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 953A, 955A, 965, 966, 967, 970, 971, 972, 976E, 1007, 1008, 1009; 1010, 1013, 1016, 1017, 1018, 1019, 1200B, 1200F, 1214, 1223A en 1224A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 23 mei 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 15 juni 2016 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en het administratief dossier. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 12 juli 2016.

Advocaat Willem CHEYNS voert het woord voor de verzoekende partij.

Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Sophie AERTS die *loco* advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST verschijnt, voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 12 augustus 2011 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van 3 windturbines met een maximale tiphoogte van 149m. De inplantingslocaties zijn dezelfde als in voorliggende aanvraag.

Deze vergunning vervalt van rechtswege omwille van de definitieve weigering van de milieuvergunning voor het betrokken project bij ministerieel besluit van 13 december 2012. Bij arrest nr. 229.918 van 22 januari 2015 van de Raad van State wordt voormelde beslissing over de milieuvergunningsaanvraag vernietigd.

De milieuvergunning voor de 3 windturbines, zoals omschreven in voorliggende aanvraag, wordt op 25 juni 2015 afgegeven bij ministerieel besluit (AMV/000154308/1006). Deze beslissing wordt niet aangevochten en is dus als definitief te beschouwen.

2.

De tussenkomende partij dient op 23 september 2015 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van 3 windturbines, 2 middenspanningscabines en de aanleg van het bijhorende kabeltracé; inbuizing grachten" op de percelen gelegen te 9240 Zele, A. Van Der Moerenstraat/Baaikensstraat/Langevelde.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Dendermonde', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in agrarisch gebied en deels in een zone voor bestaande hoogspanningsleidingen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 oktober 2015 tot en met 12 november 2015, worden twee bezwaarschriften ingediend waaronder één uitgaande van een buurtcomité. De verzoekende partij ondertekent geen enkel van de twee bezwaarschriften.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zele adviseert ongunstig op 7 december 2015 als volgt:

"

Voor een groot aantal woningen mag hinder verwacht worden. Dat deze hinder reëel is kan afgeleid worden uit het feit dat in verschillende andere landen veel strengere afstandsnormen gehanteerd worden. Die hinder betreft zowel visuele hinder, slagschaduw en geluid, zoals aangehaald. Tevens gaat het om een aanvraag voor drie windturbines met

een zodanige voorgestelde inplanting dat sommige woningen hinder kunnen ondervinden van meerdere windturbines.

In de lokalisatienota (p26) wordt gesteld dat de bundeling met het grootschalig industriegebied 'Industriepark Zele' hét uitgangspunt is van deze inplanting. Daarmee wordt volkomen voorbijgegaan aan de localisatiestudie van de provincie voor de uitbreiding van het regionaal bedrijventerrein. De uitbreiding van het bedrijventerrein in oostelijke richting was een optie die niet weerhouden is. Er werd beslist tot een uitbreiding in noordelijke richting (Provinciaal RUP Wijnveld. Daar waar het een duidelijke keuze was het oostelijk deel van de gemeente niet verder te belasten wordt daar door de aanvrager geen enkele rekening mee gehouden. De bundeling met de hoogspanningslijnen kan volgens ons enkel als een zwaarwegend argument worden ingeroepen in minder dicht bewoonde omgevingen.

Op verschillende plaatsen in de nota wordt verwezen naar de ligging van Zele in de Vlaamse Ruit waar een aanbodbeleid wordt gevoerd van hoogwaardige bedrijventerreinen. In deze logica zou het voor de hand liggen de windturbines voor te stellen in de richting van het nieuwe regionale bedrijventerrein aansluitend bij de E17. De noordelijke grens van Zele wordt gevormd door de E17. Voor een gemeente van ongeveer 3300 ha is dit een zeer dominante structuur. Het is dan ook veel meer verdedigbaar om windturbines in te planten aansluitend bij deze dominante lijninfrastructuur.

De windturbines veroorzaken onvermijdelijk een visuele hinder. Door hun omvang zijn zij van op grote afstand zichtbaar en verstoren zijn de lezing van het landschap en de inschatting van afstanden. Zele heeft reeds windturbines in het noorden van de gemeente en in het zuiden. Dat nu ook windturbines worden voorzien in het oostelijk deel veroorzaakt een effect van 'insnoering'.

In haar schrijven d.d. 18/05/2011 vermeldt de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, dat het Directoraat-generaal Luchtvaart, in akkoord met Belgocontrol en Defentie, geen bezwaar heeft tegen de oprichting van de toen voorziene 4 windturbines op deze locatie, voor zover de maximale tiphoogte van 149,00 m AGL (boven het natuurlijk grondniveau) niet overschreden wordt. Het betreft hier dus een voorwaardelijk gunstig advies. De maximale tiphoogte in dit dossier bedraagt, in tegenstelling tot het vorige, echter 150,00 m waardoor er niet voldaan wordt aan de gestelde voorwaarden.

In het vorige dossier vroeg de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar onder andere ook een advies aan Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling Oost-Vlaanderen en Interdepertamentale Windwerkgroep, Zij adviseerden negatief. Ook het Polderbestuur tussen Schelde en Durme werd aangeschreven en adviseerde voorwaardelijk gunstig. Uit het aanvraagdossier kan niet opgemaakt in hoeverre er aan de gestelde voorwaarden en/of de argumentatie in de negatieve adviezen tegemoetgekomen is.

De Omzendbrief R0/2014/02 vermeldt onder andere dat de lokalisatienota moet omschrijven op welke wijze de aanvrager in de aanloop naar de vergunningsaaanvraag zal communiceren met de lokale betrokken partijen. In de lokalisatienota wordt er enkel verwezen naar het voorleggen van het project aan diverse overheden en adviesverlenende instanties. Er blijkt nergens dat er in de aanloop naar de vergunningsaanvraag enige stappen zijn gezet naar de omwonenden. Dit niet tegenstaande de bezwaren van oa. het actiecomité Durmen Leeft bij het vorige project, waaruit besloten kon worden dat het project niet gedragen werd door de buurt. Als draagvlakvorming vermeldt men het aanbieden aan de omwonenden om te participeren in het project door het aankopen van deelbewijzen. Er kan echter moeilijk gesteld worden dat dit enig draagvlak creëert voor een project dat op dat moment reeds gerealiseerd wordt. Het feit dat de aandeelhoudersstructuur van de Aspiravi-groep ook tal van gemeenten omvat, dat de gemeente Zele daar geen toegang toe heeft, leidt tot de situatie dat hier lasten gecreëerd worden waarvan anderen de lusten dragen. Dit is niet bevorderlijk voor de draagkracht van het project. De plaatsing van deze windturbines kan zonder meer geïnterpreteerd worden als een aantasting van het agrarisch

gebied. Het openruimtegebied in de omgeving wordt op onaanvaardbare wijze aangetast. De voorziene inplantingszone vormt tevens niet alleen gemeentelijk maar ook ruimer een openruimtegebied binnen de vallei van de Durme en tussen de kernen van Lokeren, Zele, Dendermonde, Hamme. Daarnaast wordt de draagkracht van de omgeving onaanvaardbaar overschreden. Dit niet alleen ten opzichte van de onmiddellijke omgeving, maar ook veel ruimer. De ashoogte bedraagt maximaal 108,00 m, de tiphoogte maximaal 150,00 m. Rekening houdend met een verdiepingshoogte van 3,50 m, komt de afstand tot aan de as overeen met een gebouw van meer dan 30 verdiepingen. Tot aan het hoogste punt geeft dit bijna 43 verdiepingen. Grootstedelijke maatstaven. Dit in een vlak landschap zonder gelijkaardige constructies op deze locatie. De visuele impact reikt dan ook zeer ver. De bebouwing van zowel het industriepark als de hoogspanningsmasten, die als direct referentiepunt gezien worden, vallen daarbij in het niets, wat het beeld nog zal versterken. Rekening houdend met de zware transporten, nodig voor de realisatie van dergelijke projecten, de draaicirkels en dergelijke dient geconcludeerd te worden dat de gemeentelijke weginfrastructuur rond de werfsites niet uitgerust is voor dergelijk vervoer, zowel qua toplaag, fundering als bijvoorbeeld harde en zachte bermen, die onmogelijk vermeden kunnen worden.

De gemeente is uiteraard niet ongevoelig voor de vraag en nood omtrent hernieuwbare energie, zij het op de gepaste plaatsen waar er met alle voorgaande zaken rekening wordt gehouden. Zo werden er ter hoogte van de El 7 reeds meerdere windturbines in lijnformatie over de gemeentegrenzen heen gerealiseerd. Deze locatie wordt dan ook gezien als de enige verantwoorde keuze. Alle andere locaties worden uitgesloten. Voor projecten in deze omgeving kan men tevens rekenen op voldoende maatschappelijke draagkracht waar de gemeente wil in bijtreden.

De aanvraag is, rekening houdend met het voorgaande, niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

..."

De provincie Oost-Vlaanderen, dienst integraal waterbeleid stelt op 29 oktober 2015 noch het beheer te hebben over de waterloop noch bevoegdheid te hebben over de aanpalende zones.

Polder tussen Schelde en Durme adviseren op 15 oktober 2015 ongunstig als volgt:

"...

Dit negatief advies wordt verleend om volgende reden:

- 1. Op basis van het toegestuurde dossier inclusief de plannen kunnen wij onmogelijk de exacte inplanting van de voorgestelde constructies ten opzichte van de waterlopen inschatten. Hiervoor ontbreken detailgegevens van de ligging en de officiële breedte van de betreffende waterlopen,
- 2: Wij stellen vast dat het kabeltracé -al dan niet ondergronds- zich nog steeds binnen de zone van 5 meter vanaf de uiterste boord van de waterloop bevindt. Zoals wij reeds in een eerder uitgebracht advies lieten weten, kunnen wij geen enkel (boven- of ondergronds) obstakel binnen de voormelde 5 meter zone toestaan zodat wij in staat zijn ongehinderd de nodige onderhouds- en instandhoudingswerken aan de waterloop uit te voeren zonder dat wij hierbij enige installatie kunnen beschadigen.'

..."

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling adviseert op 6 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig als volgt:

" . . .

Doch tijdens de werken dient met de volgende voorwaarden rekening te worden gehouden:

- De toegankelijkheid van de aanpalende landbouwgebruiksgronden dient zoveel mogelijk verzekerd te blijven.
- eventuele door de werken veroorzaakte cultuurschade dient billijk vergoed te worden.
- bij het graven der sleuven dient de teelaarde afzonderlijk gestockeerd te worden.
- bij het dichten der sleuven dienen de verschillende aardlagen in hun oorspronkelijke volgorde te worden teruggeplaatst.
- de toegangswegen mogen maximaal een breedte hebben van 4 meter.
- inspectiepunten dienen zoveel mogelijk tegenaan de straatkant of bij perceelsgrenzen te worden voorzien.
- tijdelijke werkzones dienen na het beëindigen der werken te worden verwijderd en in oorspronkelijke toestand te worden hersteld en te worden afgewerkt met een goede laag grond zodat normaal landbouwkundig gebruik terug mogelijk wordt.

Er moet ook voldaan worden aan de randvoorwaarden van de omzendbrief voor grootschalige windturbines RO/2014/02 (zeker o.a. aan puntje 3.1.8.) ..."

Het Directoraat-generaal Luchtvaart, Dienst Luchthavens adviseert op 26 november 2015 voorwaardelijk gunstig. Het stelt dat de installaties niet onderworpen zijn aan bebakening.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 25 september 2015 gunstig onverminderd de vondstmeldingsplicht.

Elia Asset nv adviseert op 21 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig. Ze stelt dat trillingsstudies moeten gebeuren om de impact van de bestaande hoogspanningslijnen te begroten en eventuele aanpassingen te kunnen uitvoeren. Ze deelt ook een aantal veiligheidsmaatregelen mee.

De verwerende partij verleent op 1 februari 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

"

<u>STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG</u> RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan DENDERMONDE (KB 07/11/1978) gelegen in een agrarisch gebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 11.4,1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

..

De aanvraag is volgens het gewestplan DENDERMONDE (KB 07/11/1978) deels gelegen in een zone voor bestaande hoogspanningsleidingen.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 4.13.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen.

. . .

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Het blijft de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag strijdt met het geldend voorschrift want de oprichting van windturbines en aanhorigheden staat niet in functie van (para)agrarische activiteiten.

<u>Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften</u> Art. 4.4.9.

. . .

Krachtens de overeenkomstige bepalingen van art. 7.4.13, wordt het bestemmingsvoorschrift 'Agrarische gebieden' van de plannen van aanleg, volgens de aldaar aangegeven tabel, geconcordeerd met de categorie van gebiedsaanduiding 'Landbouw'.

Het typevoorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding '4. Landbouw', zoals aangegeven in de bijlage bij het besluit van de. Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (11 april 2008), bepaalt daarbij onder meer:

. . .

In deze context leveren de desbetreffende decretale bepalingen de principiële rechtsgrond voor de stedenbouwkundige vergunning. De aangevraagde windturbines zijn principieel vergunbaar binnen agrarisch gebied op grond van voormeld artikel 4.4.9 VCRO.

<u>VOORSCHRIFTEN EN RANDVOORWAARDEN DIE VOLGEN UIT VERORDENINGEN</u> EN OMZENDBRIEVEN

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater

De omzendbrief R0/2014/02 (25 april 2014): afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines

ANDERE ZONERINGSGEGEVENS

De windturbines bevinden zich in de nabijheid van de hoogspanningsleldingen 150 kV Heimolen Zele en 150 kV St-Gillis-Dendermonde - Zele.

EXTERNE ADVIEZEN (zie bijlagen)

Op 23/09/2015 heb ik advies gevraagd aan het college van burgemeester en schepenen van Zele.

Dit advies werd uitgebracht op 07/12/2015 en ontvangen op 15/12/2015. •

Het advies is ongunstig.

In het advies wordt o.m. gesteld:

. . .

Standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Gelet op de definitieve milieuvergunning, mag er van uit gegaan worden dat de Vlaremnormen kunnen nageleefd worden, zodat de hinder t.o.v. woningen en andere hindergevoelige locaties in het gebied en zijn omgeving tot aanvaardbare waarden zal beperkt blijven.

De voorziene inplanting van windturbines hypothekeert geenszins een mogelijke uitbreiding van het industriegebied in noordelijke richting.

In het bestaande industriepark is er geen mogelijkheid om nog windturbines in te planten, gelet op de (verwachte) invulling van de aanwezige bedrijfsterreinen. De directe aansluiting bij het grootschalig industriegebied is vanuit ruimtelijk oogpunt evenwel de nodige en

voldoende basis om het project verder te beoordelen. De bundeling met hoogspanningslijnen, die door de aanwezige vakwerkmasten en meerdere draadstellen mee het landschap vormen, levert een bijkomend aanknopingspunt voor de inplanting van de windturbines. De windturbines zullen inderdaad een visuele impact hebben; zij vormen een baken in het landschap. Zij zullen evenwel zonder meer geassocieerd worden met de noordoostelijke rand van het industriegebied dat aansluit bij de woonkern van de gemeente Zele.

Uit de aanvraag volgt dat de windturbines een maximale masthoogte van 108m en een maximale rotordiameter van 82m hebben; de tiphoogte bedraagt in die omstandigheden maximaal 149m. De vermelding van 150m dient als een materiële vergissing beschouwd te worden.

De aanwezigheid van een lokaal draagvlak voor het project is uiteraard gewenst; er kan evenwel op basis van de ingediende bezwaren (zie verder bij de rubriek 'openbaar onderzoek') niet besloten worden dat er binnen de gemeente geen draagvlak zou bestaan. Overigens betreft dit geen uitsluitingscriterium bij de beoordeling van deze aanvraag,

Zoals hiervoor reeds aangegeven, bevinden de windturbines zich zo dicht mogelijk bij het industriegebied met grootschalige bebouwing en constructies, daarbij rekening houdend met de aanwezige hoogspanningslijnen in het gebied. Daardoor blijft de impact op het (noord)oostelijk gelegen open gebied zeer beperkt.

Een vergelijking van windturbines met torengebouwen met eenzelfde maximale hoogte om de mogelijke impact te beoordelen is niet ernstig. Zowel qua functie als wat de volumewerking betreft, is hier geen enkele vergelijking mogelijk.

In functie van de zware transporten, nodig voor de realisatie van dergelijke projecten, zullen uiteraard de nodige voorbereidingen moeten getroffen worden en mogelijke een aantal tijdelijke maatregelen moeten voorzien worden in overleg met de gemeente. Er blijkt echter nergens, noch uit het dossier, noch uit het advies van het college, dat hier onoverkomelijke problemen zouden bestaan.

De aanwezigheid van andere windturbines in een lijnopstelling ten zuiden van de E17 op het grondgebied van meerdere gemeenten, waaronder Zele, vormt voor het college een voldoende reden om alle andere projecten binnen de gemeentegrens uit te sluiten. Elk voorgesteld project dient evenwel beoordeeld te worden in functie van de specifieke kenmerken van de aanvraag en van de situatie in de omgeving van de inplantingsplaats van de windturbines.

Op basis van deze beoordeling wordt besloten dat het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van Zele niet bijgetreden wordt.

Op 23/09/2015 heb ik advies gevraagd aan het PROVINCIEBESTUUR OOST-VLAANDEREN - DIENST INTEGRAAL WATERBELEID.

Dit advies werd uitgebracht op 29/10/2015 en ontvangen op 03/11/2015. .

In het advies wordt gesteld dat het provinciebestuur noch het beheer heeft over de waterloop, noch bevoegdheid heeft over de aanpalende zones.

Op 23/09/2015 heb ik advies gevraagd aan het PROVINCIEBESTUUR-OOST-VLAANDEREN - DIENST RUIMTELIJKE PLANNING.

Ik heb na meer dan 30 dagen na de adviesvraag geen antwoord ontvangen, zodat aan de adviesvereiste voorbij kan worden gegaan.

Op 23/09/2015 heb ik advies gevraagd aan de POLDER TUSSEN SCHELDE EN DURME. Dit advies werd uitgebracht op 15/10/2015 en ontvangen op 20/10/2015. Het advies is ongunstig.

In het advies wordt gesteld:

. . .

Standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Door de aanvrager werd op 14/10/2015 aan het polderbestuur bevestigd dat de cabines ingeplant worden buiten de 5m-zone. De kabels werden evenwel op 2m uit de kruin van de waterlopen voorzien omwille van de beperking van de impact op de landbouwpercelen. Gelet op het standpunt van het polderbestuur en ten einde de kabels ook te voorzien buiten de 5m-zone, zal de voorwaarde van het polderbestuur expliciet opgenomen worden in de beslissing. Dit betekent dat er parallel aan de waterlopen geen ondergrondse en bovengrondse obstakels binnen de 5m-zone mogen geplaatst warden.

M.b.t. enkele zeer lokale haakse kruisingen van waterlopen, waarbij specifieke beveiligingsmaatregelen genomen worden en waardoor onderhoudswerken zeker niet structureel gehinderd worden, kan in alle redelijkheid aangenomen worden dat het negatief advies van het polderbestuur hierop geen betrekking heeft. Ter zake dienen eventueel nog de nodige machtigingen bekomen te worden.

Door het opleggen van de voormelde voorwaarde wordt volledig tegemoet gekomen aan de door het polderbestuur gestelde eisen en kunnen de nodige onderhoudswerken aan de betrokken waterlopen in de beste omstandigheden uitgevoerd worden.

Op 23/09/2015 heb ik advies gevraagd aan het departement Landbouw & Visserij, Dit advies werd uitgebracht op 06/10/2015 en ontvangen op 12/10/2015, Het advies is gunstig met voorwaarden.

In het advies wordt gesteld:

. . .

Standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Dit advies omvat geen stedenbouwkundige voorwaarden, maar aandachtspunten. Deze zullen bij de beslissing meegedeeld worden aan de aanvrager.

Op 23/09/2015 heb ik advies gevraagd aan het Directoraat-generaal Luchtvaart, Dienst Luchthavens.

Dit advies werd uitgebracht op 26/11/2015 en ontvangen op 01/12/2015.

Het advies is gunstig met voorwaarden.

In het advies wordt gesteld dat de installaties niet onderworpen zijn aan bebakening; daarnaast worden een aantal veiligheids- en informatieverplichtingen meegedeeld.

Standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Dit advies omvat geen stedenbouwkundige voorwaarden, maar aandachtspunten. Deze zullen bij de beslissing meegedeeld worden aan de aanvrager.

Artikel 5 van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt dat voor alle vergunningsaanvragen, ingediend overeenkomstig artikel 4.7.1, §1, 2' van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de vergunningverlenende overheid verplicht is binnen dertig dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij het agentschap Onroerend Erfgoed.

Op 23/09/2015 heb ik dit advies gevraagd. Dit advies werd uitgebracht op 25/09/2015 en ontvangen op 25/09/2015.

In het advies wordt gesteld: 'Geen bezwaar, onverminderd de vondstmelding'.

Standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Dit advies omvat geen stedenbouwkundige voorwaarden, maar een aandachtspunt. Dit zal bij

de beslissing meegedeeld worden aan de aanvrager.

Op 23/09/2015 heb ik advies gevraagd aan ELIA ASSET N.V..

Dit advies werd uitgebracht op 21/10/2015 en ontvangen op 26/10/2015. Het advies is gunstig met voorwaarden.

In het advies wordt gesteld dat trillingsstudies moeten gebeuren om de impact op de bestaande hoogspanningslijnen te begroten en eventuele aanpassingen te kunnen uitvoeren. Daarnaast worden een aantal veiligheidsmaatregelen meegedeeld.

Standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Dit advies omvat geen stedenbouwkundige voorwaarden, maar aandachtspunten. Deze zullen

bij de beslissing meegedeeld worden aan de aanvrager.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag Is verzonden naar de gemeente ZELE voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 14/10/2015 tot en met 12/11/2015. Er werden 2 bezwaren ingediend.

De bezwaren handelen over:

. .

Het college van burgemeester en schepenen neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in:

Niet gegrond

- Windturbines zijn niet in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan voor agrarisch gebied. Op basis van art. 4.4.9 van het VCRO kunnen echter afwijkingen worden verleend onder bepaalde voorwaarden. De ligging in agrarisch gebied kan dan ook niet ingeroepen worden als een absolute weigeringsgrond.

Gegrond

- Nabijheid van woningen, scholen, kinderopvang die hinder kunnen ondervinden. Dat deze hinder reëel is kan afgeleid worden uit het feit dat in verschillende andere landen veel strengere afstandsnormen gehanteerd worden. Die hinder betreft zowel visuele hinder, slagschaduw en geluid, zoals aangehaald.
- Het openruimtegebied in de omgeving wordt op onaanvaardbare wijze aangetast.
- De draagkracht van de omgeving wordt overschreden.
- De (financiële) lusten van de eigenaars van de betrokken percelen en de waardevermindering van woningen in de omgeving betreffen geen aspecten van ruimtelijke aard
- Het aantal windturbines dat reeds in Zele vergund is.

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

- de inplanting van windturbines is mogelijk in toepassing van art. 4.4.9 VCRO, mits naleving van bepaalde voorwaarden (zie verder bij 'beoordeling van de goede ruimtelijke ordening')
- toezeggingen van de gemeente hebben slechts een bindende kracht als zij 'verankerd' worden in ruimtelijke uitvoeringsplannen, stedenbouwkundige verordeningen, e.d.
- het feit dat dit agrarisch gebied in westelijke richting visueel beïnvloed wordt door de gebouwen van de industriezone en door 2 hoogspanningsleidingen die het gebied doorkruisen, vormt juist een aanknopingspunt om de windturbines hier in te planten. Ter

zake kan naar omzendbrief R0/2014/02 'afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines' verwezen worden. De windturbines zullen inderdaad een visuele impact hebben; zij vormen een baken in het landschap. Zij zullen evenwel zonder meer geassociëerd worden met de noordoostelijke rand van het industriegebied van de gemeente Zele.

- de verwijzing naar wetgeving in Wallonië of de ons omringende landen is niet dienstig; het project moet getoetst worden aan de Vlaamse regelgeving
- gelet op de definitieve milieuvergunning, mag er van uit gegaan worden dat de Vlaremnormen kunnen nageleefd worden, zodat de hinder t.o.v. woningen en andere hindergevoelige locaties in het gebied en zijn directe omgeving tot aanvaardbare waarden zal beperkt blijven
- ook in de bij de aanvraag gevoegde m.e.r-screeningsnota wordt aangetoond dat het project geen aanzienlijke milieueffecten genereert
- zoals hiervoor reeds aangegeven, bevinden de windturbines zich zo dicht mogelijk bij het industriegebied met grootschalige bebouwing en constructies, daarbij rekening houdend met de aanwezige hoogspanningslijnen in het gebied. Daardoor blijft de impact op het (noord)oostelijk gelegen open gebied zeer beperkt.
- de aanwezigheid van andere windturbineprojecten op het grondgebied van de gemeente, is op zich geen reden om andere projecten binnen de gemeentegrens uit te sluiten. Elk voorgesteld project dient beoordeeld te worden in functie van de specifieke kenmerken van de aanvraag en van de situatie in de omgeving van de inplantingsplaats van de windturbines.

Uit voorgaande overwegingen blijkt dat het standpunt van het college van burgemeester en schepenen niet kan bijgetreden worden; de ingediende bezwaren zijn ontvankelijk, doch ongegrond.

HISTORIEK

Op 12/08/2011 werd een stedenbouwkundige vergunning bekomen voor de bouw van 3 windturbines met een maximale tiphoogte van 149m. De inplantingslocaties waren dezelfde als in voorliggende aanvraag.

Deze vergunning verviel van rechtswege omwille van de definitieve weigering van de milieuvergunning voor het betrokken project bij ministerieel besluit van. 13/12/2012. Bij arrest nr. 229.918 van 22/01/2015 van de Raad van State werd voormelde beslissing vernietigd.

De milieuvergunning voor de 3 windturbines, zoals omschreven in voorliggende aanvraag, werd op 25/06/2015 afgegeven bij ministerieel besluit (AMV/000154308/1006). Deze beslissing werd niet aangevochten en is dus als definitief te beschouwen.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag situeert zich te Zele, ten zuiden van het gehucht Durmen en ten noorden van het gehucht Langevelde. De windturbines sluiten ten noordoosten aan bij een grootschalig industrieterrein. in de directe omgeving bevinden zich een aantal hoogspanningsleidingen die het gebied doorkruisen.

De aanvraag beoogt het oprichten van 3 windturbines, 2 middenspanningscabines, de aanleg van het bijhorende kabeltracé en de inbuizing van grachten.

Tevens worden werkvlakken en toegangswegen voorzien.

De windturbines worden aan de noordoostelijke rand van het industrieterrein ingeplant. Zij hebben een maximale tiphoogte van 149m, een maximale rotordiameter van 82m en een maximale masthoogte van 108m.

Het werkvlak (deels tijdelijk) heeft een oppervlakte van 40m x 24 (+10)m; de oppervlakte van de sokkel heeft een diameter van ca. 18m. De cabines hebben een oppervlakte van 6m x 3m en een hoogte van 2,7m; ze worden uitgevoerd in een mosgroene kleur.

Voor een meer gedetailleerde beschrijving van de aanvraag en de omgeving wordt verwezen naar de bij de aanvraag gevoegde plannen en documenten.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient dè aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

Er kan gesteld worden dat de geringe vermindering van het waterbergend vermogen die de bouw van de sokkels met zich brengt, geen beduidende impact heeft op het lokale waterregime.

Project-m.e.r.-screeninct

De aanvraag valt niet onder de projecten van bijlage I van het MER-besluit waarvoor een project-MER moet worden opgesteld of van bijlage II waarvoor een gemotiveerde ontheffing kan aangevraagd worden.

De aanvraag valt wel onder de projecten, vermeld in bijlage III van voormeld besluit, meer bepaald in rubriek 3. a) industriële installaties voor de productie van elektriciteit.

De mogelijke milieueffecten ingevolge het project werden onderzocht door de aanvrager; bij de aanvraag werd een project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd, waarbij voor diverse studies verwezen wordt naar de lokalisatienota, die eveneens deel uitmaakt van het aanvraagdossier. Naar aanleiding van het onderzoek van de ontvankelijkheid en volledigheid van het dossier werd ook de project-m.e.r.-screeningsnota beoordeeld; in zijn brief van 23/09/2015 bevestigde de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de conclusie van de nota.

Besluit

De milieugevolgen van de aanvraag kunnen voldoende ingeschat worden. Deze effecten zijn niet aanzienlijk en hoe dan ook louter lokaal van aard.

De opmaak van een project-MER is niet nodig.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De principiële rechtsgrond voor de beoordeling van het project steunt — zoals hiervoor reeds werd aangegeven — op art. 4.4.9 VCRO, waardoor met een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van een gewestplan, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen.

In de rubriek 'Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften' werd de inhoudelijke samenhang tussen de decretale bepalingen en het overeenkomstig type-voorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding 'landbouw', vanuit de specifieke concordantieregeling uitvoering toegelicht.

Windenergie is één van de noodzakelijke opties om de bindende Europese doelstelling voor België (een aandeel van 13% hernieuwbare energie in het energieverbruik) te halen, alsook om de doelstelling te behalen die geformuleerd is in het Vlaams Energiedecreet, om tegen 2020 20,5% van de certificaat-plichtige elektriciteitsleveringen uit hernieuwbare energiebronnen te halen.

In het kader van het Energiedecreet stelt de Vlaamse Regering elk jaar een bruto binnenlandse groene stroomproductie voorop en legt ze indicatieve subdoelstellingen per hernieuwbare energiebron vast die erop gericht zijn de vooropgestelde bruto binnenlandse groene stroomproductie te bereiken. Op 31 januari 2014 heeft de Vlaamse Regering subdoelstellingen tot 2020 vastgelegd. Voor windenergie komen deze doelstellingen overeen met een jaarlijks bijkomend vermogen aan windturbines van 80 MW van 2014 tot 2020 en een productietoename tot 2094 GWh in 2020.

De elektriciteitsproductie via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

Artikel 4.3.1, §2 VCRO bepaalt het volgende:

. . .

Artikel 1.1.4 van de VCRO stelt:

De basis voor een verantwoorde inplantingswijze met betrekking tot windturbineprojecten is vervat in het bundelings- en optimalisatieprincipe. Er moet gestreefd worden naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in en bij de als prioritaire zoekgebieden omschreven industriegebieden, zijnde grootschalige bedrijventerreinen en economische poorten zoals bijvoorbeeld (zee)havengebieden. Anderzijds kunnen projecten ruimtelijk verantwoord geacht worden als zij aantakken bij voldoende markant in het landschap voorkomende lijninfrastructuren.

De turbines hebben een ashoogte van 108m en een rotordiameter van 82m, zodat een maximale tiphoogte van 149m bereikt wordt.

De windturbines bevinden zich aan de rand en ten noordoosten van het grootschalig industrieterrein (met een oppervlakte van ca. 144 ha) te Zele. In de directe omgeving bevinden zich een aantal hoogspanningsleidingen die het gebied doorkruisen.

Eén windturbine bevindt zich op ca. 50m van de grens van het industrieterrein; voor de beide andere windturbines werd aangetakt bij de NS-leidingen, waarbij de nodige veiligheidsafstanden worden gerespecteerd.

De aanvraag situeert zich ten zuiden van het gehucht Durmen en ten noorden van het gehucht Langevelde. De afstand tot de dichtstbij gelegen woningen bedraagt min. 326m.

Gezien de korte afstanden ten opzichte van de beeldbepalende elementen in het landschap (het industrieterrein met grootschalige industriële bebouwing en constructies en de voormelde NS-leidingen) is voldaan aan het bundelingsprincipe. Gelet op de specifieke configuratie van het gebied met ten N en ten Z woonconcentraties en de onderling vereiste minimale afstanden tussen de windturbines (om windvang maximaal te vermijden), zijn meer windturbines hier niet mogelijk. Aan het optimalisatieprincipe is bijgevolg eveneens voldaan.

Het inplanten van de windturbines in dit deel van het agrarisch gebied, onmiddellijk aansluitend bij het uitgestrekt industriegebied en in de zone waar 2 HS-leidingen het landschap mee bepalen, heeft in die omstandigheden dan ook een beperkte impact op de landschappelijke waarde van het betrokken gebied.

De windturbines staan aan de rand van het agrarisch gebied en brengen, gezien de geringe footprint, noch de bestemming, noch het efficiënt landbouwgebruik in het gedrang.

De drie windturbines geven door hun inplanting een duidelijke structuur aan het landschap, mede bepaald door het industriegebied en de HS-lijnen (die bepalend zijn voor het zicht vanuit het agrarisch gebied en de woonkernen van Durmen en Langevelde); zij kunnen beschouwd worden als markering van de grens van het industriegebied.

Zij kunnen als een attractief structurerend merkteken in het landschap fungeren en op die manier herkend worden als baken dat de grens van het industrieterrein markeert.

De impact is bescheiden, omdat een windturbinemast een zeer slanke constructie is die in het landschap als eerder naaldvormig wordt ervaren en daardoor veel minder ingrijpend is dan grootschalige bebouwing.

Het gaat om traagdraaiende driewiekers die een rustig beeld in het landschap opleveren.

Op basis van de project-m.e.r.-screeningsnota die bij de aanvraag gevoegd werd, waarbij wordt verwezen naar de uitvoerig gedocumenteerde lokalisatienota, kan besloten worden dat de milieueffecten van de aanvraag niet aanzienlijk zijn en hoe dan ook louter lokaal van aard.

M.b.t. deze aanvraag werden (voorwaardelijk) gunstige adviezen uitgebracht door het agentschap Onroerend Erfgoed (archeologie), het departement Landbouw & Visserij, het Directoraat-generaal Luchtvaart en de provinciale dienst Integraal Waterbeheer.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar treedt deze adviezen bij en maakt zich de motivering en conclusies eigen; de geformuleerde stedenbouwkundige voorwaarden worden opgenomen bij deze beslissing en de aandachtspunten worden ter kennis gebracht van de aanvrager.

Op 15/1012015 bracht de Polder tussen Schelde en Durme een ongunstig advies uit. Uit de elementen van het dossier blijkt dat reeds deels tegemoet gekomen wordt aan de door de polder gestelde eisen; mits het opleggen van voorwaarden, waardoor ook m.b.t. de kabeltracés voldaan wordt aan de gestelde eisen, kan in alle redelijkheid besloten worden dat volledig, aan de voorwaarden van het polderbestuur kan voldaan worden, Ter zake zullen derhalve de nodige voorwaarden in de beslissing opgenomen worden.

Op 07/12/2015 bracht het college van burgemeester en schepenen van Zele een ongunstig advies uit over de aanvraag; daarbij wordt een groot deel van de ingediende bezwaren gegrond verklaard. Het college stelt dat enkel inplantingen langs de E17 aanvaardbaar zijn binnen de gemeente.

Zoals in de rubriek 'externe adviezen' uitvoerig gemotiveerd, kan het standpunt van het college niet bijgetreden worden. Elke aanvraag dient beoordeeld te worden op basis van de specifieke elementen van het dossier en van de kenmerken van de omgeving waarin de gevraagde werken zich bevinden. Daarbij dient rekening gehouden te worden met de verordenende plannen en voorschriften.

Tijdens het openbaar onderzoek werden 2 bezwaren ingediend. Zoals in de rubriek 'het openbaar onderzoek' uitvoerig gemotiveerd, zijn deze bezwaren ongegrond. Niettemin worden in deze beslissing de nodige voorwaarden opgenomen om de aangehaalde hinder door geluid, slagschaduw, ... te voorkomen, meer bepaald door te stellen dat de geldende Vlarem-normen te allen tijde dienen gerespecteerd te worden.

Omwille van voormelde vaststellingen kan het standpunt van het college niet bijgetreden worden.

Uit de voorgaande overwegingen volgt dat het voorgelegde project in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening;

dat de ruimtelijke draagkracht van het betrokken gebied niet overschreden wordt en dat er geen relevante impact is op de landschappelijke kwaliteiten van het agrarisch gebied; dat de windturbines omwille van hun inplanting aan de rand van het agrarisch gebied en gezien hun geringe footprint, noch de realisatie van de algemene bestemming, noch het efficiënt landbouwgebruik van dit gebied in het gedrang brengen;

dat de aanvraag In aanmerking komt voor vergunning met toepassing van art. 4.4.9 VCRO mits naleving van de hierna vermeide voorwaarden.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening mits naleving van de hierna vermelde voorwaarden.

..

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Ingevolge de eisen die door de Polder tussen Schelde en Durme gesteld worden m.b.t. de waterlopen nr. 28, 33 en 34:
 - de waterlopen dienen volledig vrijgehouden te worden als volgt:
 het bestuur dient te beschikken over een bouwvrije zone van 5 meter te rekenen
 vanaf de uiterste boord van de wáterloop. Dit houdt in dat het polderbestuur te allen
 tijde deze zone over zijn volledige breedte manueel en machinaal moet kunnen
 betreden voor de uitvoering van onderhouds- en instandhoudingswerken aan
 voormelde waterlopen en dat geen enkel vast obstakel mag geplaatst worden in
 voormelde 5 meter-zone
 - de middénspanningscabines en de kabeltracés langsheen de waterlopen in het gebied moeten buiten de voormelde bouwvrije 5 meter-zone ingeplant worden
- de gerealiseerde windturbines moeten steeds voldoen aan de geldende VLAREMnormering
- indien de windturbines niet meer operationeel zijn, dienen ze ontmanteld te worden en dienen de terreinen in hun oorspronkelijke staat hersteld te worden

3° de volgende aandachtspunten worden ter kennis gebracht van de aanvrager:

- de vondstmeldingsplicht
- de aandachtspunten, zoals opgenomen in het advies van 06/10/2015 van het departement Landbouw & Visserij
- de aandachtspunten, zoals opgenomen in het advies van 26/11/2015 van het Directoraat-generaal Luchtvaart
- de aandachtspunten, zoals opgenomen in het advies van 21/10/2015 van ELIA ..."

Dit is de bestreden beslissing.

Ook het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zele vordert de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1516/RvVb/0393/A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

De tussenkomende partij wordt met een aangetekende brief van de Raad van 17 juni 2016 uitgenodigd om het rolrecht te storten binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van deze brief en dit op straffe van onontvankelijkheid van de tussenkomst.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

Voorgaande overweging verhindert niet dat de Raad om redenen van proceseconomie reeds in de huidige stand van het geding de aandacht van de tussenkomende partij wil vestigen op de omstandigheid dat de Raad, na een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid op grond van de thans beschikbare gegevens, redenen heeft om aan te nemen dat het verschuldigde rolrecht niet werd betaald.

Gelet op het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, krijgt de tussenkomende partij evenwel de mogelijkheid om in haar schriftelijke uiteenzetting zoals bedoeld in artikel 75, §2 van het Procedurebesluit toelichting te geven over de redenen van de laattijdige betaling of het gebrek aan betaling van het rolrecht, en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

"

Artikel 40 DBRC voorziet dat een bestreden vergunningsbeslissing kan worden geschorst bij wijze van voorlopige voorziening indien de vordering is ingegeven door hoogdringendheid en gegrond is op basis van één of meer ernstige middelen.

In de voorbereidende werken bij het DBRC wordt verwezen naar de wijziging van de wetten op de Raad van State waar het begrip "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" werd vervangen door de notie "hoogdringendheid". . . .

Een zaak is voor de Raad van State spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden. ...

Uw Raad verwoordt het als volgt: "

. . .

In onderhavig geval is er zonder enige twijfel sprake van deze hoogdringendheid of spoedeisendheid.

Binnenkort beschikt de aanvrager over een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning. De bouw van een windturbine neemt niet langer dan hooguit twee á drie weken in beslag (prefab-elementen). Een uitspraak over een vordering tot nietigverklaring zal onherroepelijk te laat komen.

Bovenstaande luchtfoto toont aan dat de percelen van verzoekster zeer nabij de bouwplaats van WT 3 zijn gelegen. De nieuwbouwwoning waar zij met haar man en 3 kinderen woont, bevindt zich op ca. 320 meter van de geplande turbine; het perceel weiland eigendom van verzoekster op minder dan 150m.

Het is duidelijk dat de werken een onmiddellijke en schadelijke impact zullen hebben, met name op het vlak van visuele hinder en geluidshinder.

Het is duidelijk dat het vrijwaren van de open ruimte onmogelijk wordt indien de geplande windturbines worden opgericht zoals voorzien. Dat de turbines een significante invloed op het landschap hebben, en dus op de belevingswaarde, blijkt overigens ook voldoende uit de foto's in het aanvraagdossier.

De perceptie/beleving in het openruimtegebied op het terrein verschilt volkomen van het kunstmatig beeld dat men via een luchtfoto ophangt. In het betrokken openruimtegebied merkt men niets van de zogenaamde nabijheid van het industriegebied, nochtans het hoofdargument waarnaar in de bestreden beslissing meermaals wordt verwezen.

Dit verlies aan woonkwaliteit voor verzoekster en haar gezin is op geen enkele manier herstelbaar.

Het is duidelijk dat het vrijwaren van de open ruimte onmogelijk wordt indien de geplande windturbines worden opgericht zoals voorzien.

Zogenaamde "bakens in het landschap" en de op het terrein zelf onzichtbare industriezone kunnen geen vrijgeleide betekenen om schaamteloos openruimtegebied aan te tasten.

De enige manier om deze schadelijke gevolgen te vermijden, is de bestreden vergunning te schorsen.

..."

De verwerende partij antwoordt:

"

32. De verzoekende partij stelt dat er zonder enige twijfel sprake is van hoogdringendheid. Zij verwijst naar het feit dat de aanvrager over een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning beschikt en de bouw van een windturbine niet langer dan hooguit twee à drie weken in beslag zou nemen. Vervolgens stelt zij dat de woning zich op ca.320 meter van de geplande turbine bevindt en het perceel weiland op 150 meter. De werken zouden een onmiddellijke en schadelijke impact hebben, met name op vlak van visuele en geluidshinder. Het vrijwaren van open ruimte zou onmogelijk worden. Dit verlies aan woonkwaliteit zou onherstelbaar zijn.

33 Artikel 40 DBRC voorziet dat een bestreden vergunningsbeslissing kan worden geschorst bij wijze van voorlopige voorziening indien de vordering is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van één of meer ernstige middelen.

Artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet bepaalt dat het verzoekschrift de redenen omschrijft op grond waarvan om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing wordt verzocht.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift, in geval van een vordering tot schorsing, een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Artikel 57, 1° van hetzelfde besluit bepaalt dat de verzoeker bij het verzoekschrift de overtuigingsstukken voegt die aantonen dat de schorsing hoogdringend is. Uit deze bepalingen volgt dat het aan een verzoekende partij toekomt om door middel van uiteenzettingen in het verzoekschrift en desgevallend door het overleggen van stukken, te overtuigen dat de bestreden beslissing om redenen van hoogdringendheid moet worden geschorst.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept, dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om op concrete wijze, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partij (...

Voor vorderingen ingeleid vanaf 1 januari 2015 is de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet meer aanwezig in de schorsingsprocedure, maar vervangen door de vereiste van 'hoogdringendheid'. Om te slagen in hun vordering tot schorsing moeten de verzoekende partijen in hun verzoekschrift aantonen dat de zaak omwille van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te hoogdringend is om de afhandeling van het vernietigingsberoep te kunnen afwachten. Zij zullen in hun

verzoekschrift het bewijs moeten leveren van ernstige nadelen of schade indien niet onmiddellijk een beslissing zou genomen worden en men de gebruikelijke behandelingstermijn van een vernietigingsberoep zou moeten ondergaan.

Bij de beoordeling van de redenen van hoogdringendheid kan de Raad enkel rekening houden met wat is uiteengezet in het verzoekschrift en de bijgevoegde stukkenbundel. Latere bijsturingen of verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift, kunnen niet in aanmerking worden genomen. (...).

34. De verzoekende partij verwijst voor de "onmiddellijke en schadelijke impact" naar visuele en geluidshinder. Zij verduidelijkt op geen enkele wijze deze bewering.

Zij legt geen enkele foto of ander stuk voor. Enkel voegt zij op pagina 3 een luchtfoto, waaruit enkel de afstand zou kunnen blijken tot één van de turbines, ca. 320 meter.

Over de andere turbines wordt niet gesproken, zij staan ook niet vermeld op de luchtfoto. Hiervan wordt niet beweerd, laat staan aangetoond, dat de verzoekende partij eventuele schadelijke gevolgen ervan zou kunnen ondervinden.

Wat de beweerde geluidshinder betreft, wordt in het verzoekschrift helemaal niets verduidelijkt.

Wat de beweerde visuele hinder betreft, wordt gesteld dat het vrijwaren van de open ruimte onmogelijk wordt en de turbines een significante invloed op het landschap hebben. Hiervoor wordt naar de foto's van het aanvraagdossier verwezen.

Hieruit kan echter op geen enkele wijze een concreet nadeel, laat staan onherroepelijk schadelijk gevolg worden afgeleid, in hoofde van de verzoekende partij.

Voor zover de verzoekende partij zou beweren dat zij visuele hinder ondervindt vanuit haar woning of weiland, concretiseert zij op geen enkele wijze hoe dit zou zijn (vb. oriëntatie van de woning, concreet zicht vandaag, enz.). Uit plan 6 van de lokalisatienota blijkt wel dat de afstand van de woning tot de derde windturbine (aangeduid met WT4) 326 meter is en dat er een hoogspanningsleiding loopt tussen de woning en de inplantingsplaats. In de nabijheid bevindt zich het industriegebied.

Tot slot gaat de verzoekende partij in haar uiteenzetting volledig voorbij aan de voorwaarden die in de beslissing worden opgelegd om de eventuele geluidshinder en slagschaduw te voorkomen, maar bepaalde door te stellen dat de geldende Vlarem-normen steeds moeten worden gerespecteerd.

..."

De tussenkomende partij stelt nog:

"...

9. Op grond van artikel 40, §1, lid 1 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (BS 1 oktober 2014) kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen een bestreden beslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening, op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en steunt op één of meer ernstige middelen.

Volgens de parlementaire voorbereidingen wordt de schorsingsprocedure thans afgestemd op het begrip "hoogdringendheid" in de procedure bij de Raad van State. Tevens wordt uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid om tot belangenafweging over te gaan:

. . .

In de memorie van toelichting bij de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State wordt de vereiste van de spoedeisendheid als volgt toegelicht:

. . .

10. Een partij die beweert dat een zaak spoedeisend/hoogdringend is, dient deze spoedeisendheid/hoogdringendheid aan te tonen aan de hand van concrete gegevens. De bewijslast ligt bij de verzoekende partij (...).

Met betrekking tot de voorwaarde van de spoedeisendheid — die dus model heeft gestaan voor de schorsingsvoorwaarde van de hoogdringendheid bij de Vlaamse bestuursrechtcolleges —, heeft de Raad van State geoordeeld dat deze drie aspecten bevat: een voldoende onmiddellijk karakter, een voldoende ernstig karakter en de onomkeerbaarheid van de schadelijke gevolgen die kunnen ontstaan door de bestreden beslissing (...). Ook Uw Raad beoordeelt, zoals in het verleden bij het MTHEN, de ernst van het dreigende nadeel (...).

De Raad van State heeft ook geoordeeld dat bij de beoordeling van deze schorsingsvoorwaarde — zoals overigens in het gemeenrechtelijk kort geding — rekening wordt gehouden met het gedrag van de verzoekende partij (...). De verzoekende partij moet voldoende diligent geweest zijn bij het vatten van de Raad van State, of bij het benaarstigen van een administratief beroep in de voorafgaande procedure (...). Een partij die, zonder aanwijsbare reden, 7 weken wacht om de schorsingsprocedure bij de Raad van State in te stellen, spreekt zelf het spoedeisend karakter van haar vordering tegen (...), Een partij die 5 maanden wacht om een administratief beroep in te stellen, spreekt de spoedeisendheid evenzeer tegen (...).

11. Verzoekende partij beweert dat er sprake is van hoogdringendheid die de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou rechtvaardigen.

Verzoekende partij beweert vooreerst dat de uitspraak over de vordering tot nietigverklaring te laat zal komen omdat de bouw van een windturbine niet langer dan hooguit twee á drie weken in beslag zou nemen.

Daarnaast beweert verzoekende partij dat haar woning "zeer nabij de bouwplaats van WT 3" zou zijn gelegen, met name "op ca. 320 meter van de geplande turbine". Een perceel weiland dat eigendom is van verzoekende partij zou zelfs op minder dan 150m gelegen zijn.

Verzoekende partij beweert op geheel ongefundeerde wijze dat de werken "een onmiddellijke en schadelijke impact zullen hebben, met name op het vlak van visuele hinder en geluidshinder".

Verzoekende partij beweert verder dat het vrijwaren van de open ruimte onmogelijk zou worden door de geplande windturbines, en dat deze turbines een significante invloed zullen hebben op het landschap en dus op de belevingswaarde. Hieruit zou bovendien zogezegd een verlies aan woonkwaliteit volgen voor verzoekende partij.

12. Bij de beoordeling van de <u>beweerde</u> hoogdringendheid van het beroep, wordt, conform de aangehaalde rechtspraak, rekening gehouden met het gedrag van de

<u>verzoekende partij</u>. In casu houdt het gedrag van de verzoekende partij precies de negatie in van de voorwaarde van de hoogdringendheid.

Op dezelfde locatie werd eerder reeds een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een project met 3 windturbines (vergunningsbesluit van 12 augustus 2011), en een milieuvergunning voor het onderhavige project met 3 windturbines (vergunning van 25 juni 2015).

Verzoekster heeft nooit enig beroep ingesteld tegen deze vergunningen.

Deze vaststelling volstaat op zich om de vordering tot schorsing af te wijzen, nu verzoekster niet met de vereiste diligentie heeft opgetreden. De Raad van State heeft er vroeger reeds op gewezen dat, wanneer een verzoeker tegen vroegere beslissingen blijkbaar geen vordering tot schorsing heeft ingesteld, "van verzoeker mag worden verwacht dat hij aantoont welke omstandigheden de zaak thans voor hem spoedeisend maken, terwijl ze dat voorheen blijkbaar niet was en de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de kwestieuze beslissing toen door hem niet als een "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" werd ervaren." (...).

13. Verzoekster tot tussenkomst merkt vooreerst op dat verzoekende partij een verkeerde voorstelling van de feiten probeert weer te geven wanneer zij beweert dat de windturbines zouden gebouwd worden in twee á drie weken.

Er dient vooreerst benadrukt dat verzoekende partij tot tussenkomst in de huidige stand van het project de financiering van de windturbines nog niet heeft gefinaliseerd en dat de windturbines alleszins nog moeten besteld worden, waarna er een minimumwachttermijn van negen maanden moet doorlopen worden vooraleer de windturbines effectief kunnen geleverd worden.

Uit de lokalisatienota (...) blijkt daarenboven duidelijk dat, eens de onderdelen voor de windturbines zijn geleverd, de effectieve bouw van de windturbines zal verlopen in twee fasen, waarvan een eerste funderingsfase ongeveer twee maanden en een volgende oprichtingsfase ongeveer één maand in beslag zal nemen. Daarna is er ten slotte nog een uitgebreide testfase voorzien.

Verzoekende partij schetst dus een geheel verkeerd beeld van het project om alzo een schijn van spoedeisendheid te creëren, terwijl het in werkelijkheid nog minstens een volledig jaar zal duren vooraleer zal kunnen begonnen aan de oprichting van de turbines, nog los van de daaropvolgende maandenlange oprichtings- en testfasen.

Er kan dus helemaal geen sprake zijn van enige spoedeisendheid.

14. Verzoekster tot tussenkomst merkt vervolgens op dat verzoekende partij geen van haar beweringen op concrete en precieze wijze uiteenzet of ondersteunt met bewijskrachtige stukken.

Behoudens de verwijzing naar één luchtfoto van Google Earth, opgenomen op blz. 3 van het verzoekschrift, brengt verzoekende partij geen enkel stuk, foto, onderzoek, studie of iets dergelijks bij dat haar bewering zou moeten of kunnen ondersteunen dat de windturbines zogezegd "een onmiddellijke en schadelijke impact zullen hebben, met name op het vlak van visuele hinder en geluidshinder".

Noch de geluidshinder, noch de visuele hinder worden op enigerlei wijze geconcretiseerd. Hieruit kan dan ook geen voldoende belang, laat staan een element van spoedeisendheid gepuurd worden.

Verzoekster tot tussenkomst verwijst wat dit betreft naar de volgende rechtspraak van de Raad van State en van Uw Raad (eigen onderlijning):

. . .

Verzoekende partij beweert dat zij zogezegd visuele hinder en geluidshinder zou ondervinden door de windturbines, maar zij brengt geen enkele foto, studie of onderzoek bij die dit concreet zou aantonen. Het is op zicht van het verzoekschrift en de daarbij gevoegde stukken onmogelijk om de beweerde impact van de turbines op de woonplaats van verzoekster na te gaan. Bijgevolg toont zij niet aan dat zij een voldoende rechtstreeks, persoonlijk en concreet nadeel zou lijden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voor wat betreft de <u>geluidshinder</u> zijn de Vlarem sectorale voorwaarden voor windturbines van toepassing. De inplanting van de windturbines is bovendien zo gekozen dat bijkomende geluidshinder door de windturbines wordt vermeden onder andere rekening houdende met de ligging van het bedrijventerrein, dewelke een dominante geluidsbron is, en wordt er geen overstijgende geluidshinder verwacht van deze windturbines. Het type turbine dat werd aangevraagd, type E82 met "serrations", is gekenmerkt door een laag brongeluid wat op vlak van geluid resulteert in conformiteit op elk ogenblik van de dag zonder dat de windturbines in gereduceerde modus dienen geschakeld te worden (...). Ten overvloede wijst verzoekende partij tot tussenkomst op het feit dat zij over een definitieve milieuvergunning dd. 25 juni 2015 beschikt, waarin de milieutechnische aspecten zoals geluid grondig werden bestudeerd.

Wat befreft de beweerde <u>visuele hinder</u>, verwijst verzoekende partij tot tussenkomst specifiek naar het oordeel van Uw Raad, waarin werd overwogen dat het evident is dat een 150 meter hoge constructie van ver zichtbaar zal zijn, maar dat betekent nog niet per definitie dat dit ook een ernstig nadeel betekent voor elke verzoekende partij (...).

Daarbij dient nog benadrukt dat niemand een exclusief recht kan doen gelden op een onaangetast uitzicht of op een <u>open ruimte</u> (...). De bewering van verzoekende partij dat de aanwezigheid van de windturbines een significante invloed zou hebben op het landschap en dus op de belevingswaarde daarvan, voor zover er al enige waarheid in zulke bewering zou zitten, quod certe non, kan dan ook geen nadeel berokkenen of een belang verschaffen aan verzoekende partij.

15. Ook de loutere <u>proximiteit van de windturbines</u> tot de eigendom van verzoekende partij heeft niet automatisch tot gevolg dat er sprake is van spoedeisendheid. Verzoekende partij toont op geen enkele wijze aan hoe de loutere nabijheid van de windturbines een dermate ernstig nadeel zou berokkenen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op grond van de spoedeisendheid zou moeten worden geschorst.

Daar waar verzoekende partij beweert dat het "duidelijk" is dat de werken een onmiddellijke en schadelijke impact zullen hebben, en dan zogezegd meer bepaald op vlak van visuele hinder en geluidshinder, maakt zij zulke bewering nergens concreet en weerlegt zij de (technische) gegevens in het aanvraagdossier niet aan de hand van bijv. een andersluidende studie of zelfs maar enig dienstig fotomateriaal, zodat het helemaal niet "duidelijk" is dat er een onmiddellijke en schadelijke impact zal zijn.

Tevens heeft verzoekende partij geen beroep ingesteld tegen de door de minister verleende milieuvergunning van 25 juni 2015 wat verbaast gezien de geluidshinder voornamelijk in de milieuvergunning wordt onderzocht en behandeld.

- 16. Het is bovendien erg treffend dat verzoekende partij geen enkele moeite heeft gedaan om de nodige stukken bij te brengen die Uw Raad zouden moeten toelaten de vermeende hinderaspecten en spoedeisendheid te onderzoeken, zeker niet in het licht van de gunstige adviezen die tijdens de vergunningsprocedure werden verleend:
- Op 25 september 2015 adviseerde het agentschap Onroerend Erfgoed gunstig;
- Op 6 oktober 2015 adviseerde het departement Landbouw & Visserij voorwaardelijk gunstig;
- Op 21 oktober 2015 adviseerde Elia Asset NV voorwaardelijk gunstig;
- Op 26 november 2015 adviseerde het Directoraat-generaal Luchtvaart, Dienst Luchthavens voorwaardelijk gunstig

In het verleden werd binnen de huidige projectzone reeds een vergunningsaanvraag ingediend voor vier windturbines. Onderhavige vergunningsaanvraagprocedure betreft een aanvraag waarbij 1 van de 4 oorspronkelijke turbines werd geschrapt, maar waarbij de overige drie windturbines ongewijzigd zijn behouden. In het kader van de eerdere stedenbouwkundige vergunningsprocedure werd het advies van ANB gevraagd, dat gunstig adviseerde op voorwaarde dat rond de cabines een vijf meter brede struikengordel aangeplant zou worden (...). Dit advies werd naar aanleiding van onderhavige vergunningsprocedure bevestigd (...).

Het advies van de Polder tussen Schelde en Durme was ongunstig, maar aan de bezorgdheden van de adviesinstantie werd verholpen door het opleggen van voorwaarden bij de toekenning van de vergunning.

Het advies van het schepencollege van Zele was eveneens ongunstig, doch dit advies werd op vakkundige wijze weerlegd door verwerende partij, met name omdat de bezwaren van het schepencollege tegen de stedenbouwkundige vergunning klaarblijkelijk berustten op een verkeerde inschatting van het aanvraagdossier, alsook van de inplanting en de impact van het aangevraagde.

In het licht van deze gunstige adviezen, die op geen enkele wijze worden weerlegd of tegengesproken door verzoekende partij, hoeft de hinder waar verzoekende partij naar verwijst, niet gevreesd te worden en bestaat er dus ook geen enkele aanleiding om de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te schorsen.

17. Verzoekende partij brengt dus geen enkel stuk bij dat het voorgaande zou kunnen weerleggen. Verzoekende partij beperkt zich daarentegen tot loutere beweringen, veronderstellingen en hypothesen, waaruit uiteraard geen belang of nadeel kan worden gepuurd, laat staan enige spoedeisendheid.

Zoals blijkt uit de hoger geciteerde rechtspraak van Uw Raad, komt het niet toe aan Uw Raad om het administratief dossier uit te pluizen op zoek naar een mogelijk nadeel voor verzoekende partij of een element van spoedeisendheid. De bewijslast m.b.t. het ernstig nadeel en de daaruit voortvloeiende spoedeisendheid rust op verzoekende partij, maar verzoekende partij slaagt er niet in dit bewijs te leveren.

18. Voor wat betreft de loutere bewering van verzoekende partij dat er niet kan gewacht worden op de uitspraak van Uw Raad inzake de vordering tot vernietiging, dient opgemerkt

dat deze bewering, vooreerst, elke betekenis verliest in het licht van het ongefundeerde nadeel dat verzoekende partij beweert te lijden, en in ieder geval op zichzelf geen spoedeisendheid aantoont.

Ook dit volgt uit de rechtspraak van Uw Raad, waarin wordt geoordeeld dat het loutere feit "dat de procedure voor de Raad geen schorsend effect heeft, [...] in beginsel, en dus niet zonder meer, [kan] beschouwd worden als moeilijk te herstellen en dus ook niet kan dienen voor de spoedeisendheid" (..., waarin tevens wordt verwezen naar het feit dat het eventuele financiële gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, m.n. de waardevermindering van de eigendommen van de verzoekende partijen, in beginsel niet kan beschouwd worden als "moeilijk te herstellen" en dus ook niet kan dienen voor de spoedeisendheid). Er moet immers ook een concreet en ernstig nadeel worden aangetoond, hetgeen in casu niet het geval is.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De betrokken aanvraag beoogt het oprichten van drie windturbines en twee midddenspanningscabines zoals deze reeds een eerste maal vergund werden op 12 augustus 2011. Deze vergunning werd toen niet aangevochten, maar verviel door de definitieve weigering van de aangevraagde milieuvergunning.

Het feit dat een vergunninghouder de werken kan en zal starten en het resultaat van de procedure bij de Raad niet zal afwachten, kan op zich geen verantwoording uitmaken voor de toepassing van de procedure bij hoogdringendheid. Het komt aan een verzoekende partij toe om te overtuigen dat dit gegeven, samen met de persoonlijke en ernstige gevolgen die de uitvoering van de werken zal teweegbrengen, een hoogdringende behandeling noodzaakt.

Wat de nadelige gevolgen betreft, wordt er gesteld dat de verzoekende partij op 320 meter van WT 3 woont en dat zij een perceel weiland heeft op minder dan 150 meter. Ze stelt dat er visuele hinder en geluidshinder zal zijn. Verder stelt ze dat de beleving van het open ruimte gebied zal wijzigen en haar woonkwaliteit zal aantasten.

De verzoekende partij laat evenwel na te concretiseren wat het huidig uitzicht is vanuit haar woonst zodat de aantasting van het open ruimte gebied en de visuele hinder niet kunnen worden beoordeeld. Enkel stellen dat er geluidshinder zal zijn zonder meer, kan evenmin worden beschouwd als een voldoende omschrijving van de nadelige gevolgen mede gelet op het feit dat er thans een definitieve milieuvergunning werd verleend.

De nadelige gevolgen zijn dan ook te vaag en weinig concreet omschreven.

3. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 augustus 2016 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de zevende kamer,
Chana GIELEN	Marc VAN ASCH